

Z D J E C I E

plan montażowy filmu dokumentalnego TV

I. Z d j ę c i e .

UJ. 1 - 3

Reprodukcja zdjęcia chłopców. Ich nogi - napis "ZDJECIE.

Panorama w górę ich twarze. Zbliżenia - jedna twarz, druga.

Komentarz wyjaśniający, że będziemy szukać tych chłopców i przedstawiający autora zdjęcia.

UJ. 3 - 5 BLISKI

Józef Rybicki opowiada w jaki sposób zrobił zdjęcia i jak powstało zdjęcie o którym traktuje film. Kończy swoje opowiadanie podaniem adresu podwórka, na którym wykonywane było zdjęcie.

100%

UJ. 5 - 8

Reprodukcje, ~~widoków~~ które ilustrują opowiadanie Rybickiego. Wykonane także przez niego

off

II. S z u k a n i e

UJ. 9 BLISKI, SREDNI

Tabliczka "Brzeska 5", potem wejście na podwórko. Tu demonstrujemy miejsce akcji. Typowa międzywojenna zabudowa. Studnia. Podchodzimy do mężczyzny, który okazuje się być malarzem w tym domu. Nie mieszka tutaj.

100%

UJ. 10 - 12

Kolejno rozmawiamy z kobietą piorącą bieliznę na podwórzu, z mężczyzną w bramie, z kobietą w okularach. Żadne z nich nie pamięta nikogo ze zdjęcia i nic sobie nie przypomina.

100%

UJ. 12 - 16

Seria ujęć w której ludzie zaczynają poznawać znajomych ze zdjęcia. 100%
Wprawdzie żadna z osób nie przypomina sobie chłopców, ale w trakcie rozmowy okazuje się, że żona jednego z obecnych jest na zdjęciu, choć bardzo niewyraźna.

UJ. 13 - 16

Kobieta, którą rozpoznano (Sztabowa) przygląda się fotografii. Nie jest 100%
pewna, czy zdjęcie przedstawia ją, ale przypomina sobie dzień, w którym został wyzwolony dom. Pod koniec rozmowy stwierdza, że kobieta na zdjęciu to jednak nie ona.

UJ. 17

Dopytujemy się o resztę osób widocznych w kącie zdjęcia. Większość z 100%
nich umarła, ale Sztabowa rozpoznaje jedną z kobiet. Mieszka ona gdzie indziej, ale jej rodzice mieszkają tutaj - na czwartym piętrze.

UJ. 18 - 20

Odwiedzamy rodziców rozpoznanej Dzieniowej. To staruszkowie, nie są 100%
oni pewni czy na zdjęciu jest ich córka. Podają nam jej adres.

UJ. 20 - 22

U Dzieniowej. Zaprzecza ona kategorycznie. Pozatym twierdzi, że abso- 100%
lutnie nie przypomina sobie takich chłopców, że ich nie znała i że ich nigdy nie widziała.

UJ. 23

Znowu na podwórzu. Starsza kobieta, bardzo wzruszona wywołanymi przez 100%
zdjęcie wspomnieniami. Opowiada o dniu wyzwolenia, o pocałunkach z żołnierzami.

UJ. 24 - 26

Jeszcze kilka osób, które nie poznają. M.inn. facet opowiadający o ma- 100 %
gazynie broni i kobieta w sukni w groszki, która ani rusz nie może sobie przypomnieć chłopców, chociaż widać, że bardzo chce.

UJ. 27

Mężczyzna poznaje chłopców, zastanawia się, po chwili mówi : To JANCZEWSKIEGO 100

chłopaki. TO ONI.

UJ. 28 - 33

Kolejno kilka osób przypomina sobie chłopców Janczewskiego. Przypominają 100%
sobie rodzinę samych chłopców. Padają potwierdzenia .

UJ. 33 - 40

Pan Sztaba, Młody mężczyzna, którego chłopcy byli kolegami i inni zasta- 100%
nawają się jak chłopcy mieli na imię. Po długich targach okazuje się
i teraz wszyscy są już zgodni, że chłopcy mieli na imię Tadek i Zbyszek i
że są braćmi Janczewskimi.

UJ. 40 - 45

W tej scenie dowiadujemy się że rodzice Janczewskich zmarli, matka zaraz 100%
po wojnie. Próbujemy dowiedzieć się dokąd się oni wyprowadzili zaraz po
wojnie , ale nikt nie umie nam udzielić informacji.

UJ. 45 - 48

Rozmawiamy z człowiekiem , który w czasie okupacji miał w tym domu res- 100%
taurację. On też nie przypomina sobie losów rodziny, natomiast przez mo-
ment wydaje mi się, że jeden z chłopców to jego syn. Potem wycofuje się
z tego twierdzenia.

UJ. 48 -

Starsza kobieta ~~w swoim mieszkaniu~~ w swoim mieszkaniu też nie może sobie przy- 100%
pomnieć, dokąd wyprowadzili się Janczewscy.

UJ. 49 - 53

Dozorczyńni też nie chce, albo nie może udzielić informacji. Daje wskazów- 100%
kę - może w biurze meldunkowym, ale na razie nie korzystamy z tej drogi,
bo okazuje się, że niejaki Michałowski był dobrym znajomym Janczewskich,
a jego brat mieszka do tej pory w tymże domu.

UJ. 53 - 58

Rozmawiamy z bratem Michałowskiego, który był za młody, żeby coś pamię- 100%
tać, ale podaje nam adres brata, który mieszka na ~~Rika~~ Bielanach, w nowym
osiedlu.

UJ. 58 - 60

Bloki nowego osiedla, gdzie mieszka Michałowski

off

UJ. 60 - 65

Rozmowa z Michałowskim, który okazuje się dużo dalszym znajomym 100%

Janczewskim, niż zdawało się to ludziom na podwórku. W ~~yt~~ tym miejscu definitywnie tracimy ślad - nie ma już nikogo kto mógłby nam wskazać dalszą drogę. W związku z tym zwracamy się do Biura Meldunkowego.

UJ. 65 - 70

Biuro Meldunkowe. Setki starych książek meldunkowych, kurz. Pracownica archiwum odszukuje książkę meldunkową z ul. Brzeskiej 5 i po dłuższych poszukiwaniach okazuje się, że Janczewscy przeprowadzili się w r. 47 do wsi Dębinki. 100%

UJ. 70

Dębinki. Rozmawiamy ze starym mieszkańcem wsi, który w trakcie rozmowy okazuje się być byłym sołtysem. Pamięta Janczewskich ale nie może sobie przypomnieć u kogo mieszkali i gdzie się wyprowadzili. Kieruje nas znowu do ~~Pracownicy~~ Rady Narodowej w Józefowie. 100%

UJ. 71

Rada Narodowa. Urzędniczka daje nam następny adres - ul. Komorska 44 100%

UJ. 72 - 74

Starsza kobieta w drzwiach domu przy ul. Komorskiej w W-wie opowiada, że Janczewscy mieszkali u niej. W kilku słowach ~~opowiada~~ daje do zrozumienia, że chłopcy byli "psotliwi". Jest już stara, ale słyszała od sąsiadów, że młodszy Janczewski mieszka na Skaryszewskiej 22

UJ. 75 - 85

W mieszkaniu jest tylko żona Janczewskiego. Opowiada nam o swoim mężu. 100%
Okazuje się, że jest takie zdjęcie w rodzinie, stare poźółkłe, pamiątka tamtych dni. Słuchamy jej opowiadania o tym, jak poznała męża, o tym jak po raz pierwszy widziała zdjęcie. Jej mąż - kierowca - to według jej słów Polak jak tysiące inny - normalny. Po długim oczekiwaniu wchodzi on-

III CH KOPCY

UJ. 85 - 95

Tadek Janczewski. Zaskoczony kamerą. długo nie może mówić normalnie. 100%
Miał 5 lat. Niewiele pamięta. Ciężko oddycha. Twierdzi, że wszystko
szłoby o wiele lepiej, gdyby był brat. Brat mieszka na Sw. Wincentego.

UJ. 95 - 100

Córeczka (6lat) ~~z~~ Jurka Janczewskiego ~~my~~ mówi nam, że tatusia nie 100%
ma. Jest w pracy. Pracuje w "Warszawiance".

UJ. 100 - 110

W "Warszawiance" szukamy Jeszega Janczewskiego. Pokazujemy mu zdjęcie 100%
, przerywa opowiadanie płaczem - tam umarła jego matka. Opowiada nam
(był starszy od ~~br~~ Tadka) jak pamięta historię zdjęcia, kilka pozor-
nie nieważnych zdarzeń z tamtego dnia. Jest zewnętrznie podobny do swe-
go brata - ale mówi daleko bardziej refleksyjnie, dramatycznie.

UJ. 110 - 115

Wracamy do Tadka. Słuchamy jego opowiadania o tym, jak poznał swoją 100%
żonę, tą którą znamy z uj. 75 - 85. Zabawna, obfitująca w ciepłe szcze-
gółki historia. Kończy swoje opowiadanie, które wprowadza nas w miły, ro-
dzinny nastrój stwierdzeniem - "na razie wszystko jest w porządku" muzyka

UJ. 116

Oglądamy Jurka Janczewskiego na podwórzu "Warszawianki". Zostawiony muzyka
sam ze zdjęciem wpatruje się w nie z uwagą. Trochę drżą mu ręce.
Zaglądamy mu przez ramię - dwaj roześmiani chłopcy w wojskowych
czapkach i z pepeszami - dwaj chłopcy których życie poznaliśmy w
ciągu minionej pół godziny.

Na tle tego trzymanego w rękach zdjęcia - napisy końcowe. muzyka

teksty czołówki do f-mu "ZDJECIE"

7

plansza 1.

Z D J E C I E

pl. 2

realizacja

Krzysztof Kieślowski

współpraca

R. Kamiński

pl. 3

Zdjęcia

Marek Józwiak

Wojciech Jastrzębowski

pl. 4

dźwięk

X Włodzimierz Wojtyś

Marek Józwiak

opracowanie muzyczne

~~prz~~ Andrzej Trybuła

pl. 5

montaż

Jolanta Wilczek

pl. 6

zdjęcia fotograficzne

Józef Rybicki

~~prz~~

kierownik zdjęć

pl. 7

kierownik zdjęć

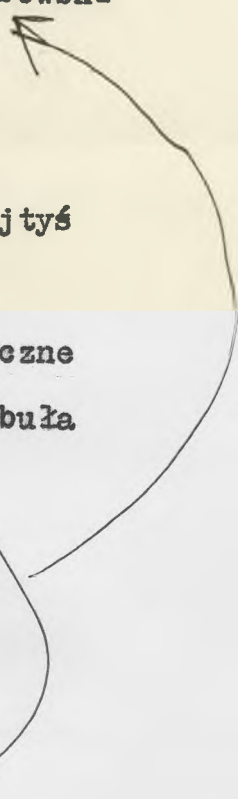
Zofia Małkowska

produkcja

Z P F T 1968

uwaga : białe litery na kalce .

7.

To zdjęcie ujrzeliśmy po raz pierwszy na wystawie prac Józefa

Rybickiego, żołnierza IV Dywizji I Armii Wojska Polskiego, fotoamatora.

Powstało ono na Pradze, na podwórzu dopiero co opuszczonego przez Niemców domu.

Postanowiliśmy z kamerą i magnetofonem odnaleźć tych chłopców, poznać i zrozumieć ich losy.

Pierwszym rozmówcą była autor zdjęcia. Jego Dywizja rozpoczęła

działania na Pradze 15 września 44 roku.

S D J E C I E
plan montażowy filmu dokumentalnego TV

I. Z d j e c i o .

UJ. 1 - 3

Reprodukcja zdjęcia okłopców. Ich nogi - napis "ZDJĘCIE".

Panorama w górę ich twarze. Zbliżenia - jedna twarz, druga.

Komentarz wyjaśniający, że będziemy szukać tych okłopców i przedstawiający autora zdjęcia.

UJ. 3 - 5 BLISKI

Józef Rybicki opowiada w jaki sposób zrobił zdjęcia i jak

100%

powstało zdjęcie o którym traktuje film. Komasy swoje opo-

wiadanie podaniem adresu podwórka, na którym wykonywane było

zdjęcie.

UJ. 5 - 8

Reprodukcje, ~~zobrazowania~~ które ilustrują opowiadanie Rybickie-

off

go. Wykonane także przez niego

II. S z u k a n i e

UJ. 9 BLISKI, ŚREDNI

Tabliczka "Brzeska 5", potem wejście na podwórko. Tu demonstrujemy muzyka

miejsce akcji. Typowa międzywojenna zabudowa. Studnia. Podchodzimy

do mężczyzny, który okazuje się być malarzem w tym domu. Nie miesz- 100%

ka tutaj.

UJ. 10 - 12

Kolejno rozmawiamy z kobietą pierzącą bieliznę na podwórku, z męż- 100%

czyną w bramie, z kobietą w okularach. Żadne z nich nie pamięta

nikogo ze zdjęcia i nie sobie nie przypominają.

UJ. 12 - 16

Seria ujęć w której ludzie zaczynają poznawać znajomych ze zdjęcia. 100%
Wprawdzie żadna z osób nie przypomina sobie okłopców, ale w trakcie rozmowy okazuje się, że żona jednego z obecnych jest na zdjęciu, choć bardzo niewyraźna.

UJ. 13 - 16

Kobieta, którą rozpoznano (Sztabowa) przygląda się fotografii. Nie jest 100%
pewna, czy zdjęcie przedstawia ją, ale przypomina sobie dzień, w którym został wyzwolony dom. Pod koniec rozmowy stwierdza, że kobieta na zdjęciu to jednak nie ona.

UJ. 17

Dopytujemy się o resztę osób widocznych w kopie zdjęcia. Większość z 100%
nich umarła, ale Sztabowa rozpoznaje jedną z kobiet. Mieszka ona gdzieś indziej, ale jej rodzice mieszkają tutaj - na czwartym piętrze.

UJ. 18 - 20

Odwiedzamy rodziców rozpoznanej Dzieniowej. To staruszkowie, nie są 100%
oni pewni czy na zdjęciu jest ich córka. Podają nam jej adres.

UJ. 20 - 22

U Dzieniowej. Zaprzecza ona kategorycznie. Pozatym twierdzi, że abso- 100%
lutnie nie przypomina sobie takich okłopców, że ich nie znała i że ich nigdy nie widziała.

UJ. 23

Znowu na podwórzu. Starsza kobieta, bardzo wzruszona wywołanymi przez 100%
zdjęcie wspomnieniami. Opowiada o dniu wyzwolenia, o pocałunkach z żołnierami.

UJ. 24 - 26

Jeszcze kilka osób, które nie poznają. M.in. facet opowiadający o ma- 100%
gazyńce broni i kobieta w sukni w groszki, która ani rusz nie może sobie przypomnieć okłopców, chociaż widać, że bardzo chce.

UJ. 27

Mężczyzna poznaje okłopców, zastanawia się, po chwili mówi: To JANUSZEWSKIEGO 100%

chłopaki. TO ONI.

UJ. 28 - 33

Kolejno kilka osób przypomniało sobie chłopców Janczewskiego. Przypominają 100%
sobie rodzinę samych chłopców. Padają potwierdzenia .

UJ. 33 - 40

Pan Sztaba, młody mężczyzna, którego chłopcy byli kolegami i inni zastę- 100%
niają się jak chłopcy mieli na imię. Po długich targach okazuje się
i teraz wszyscy są już zgodni, że chłopcy mieli na imię Tadek i Zbyszek i
że są braćmi Janczewskimi.

UJ. 40 - 45

W tej scenie dowiadujemy się że rodzice Janczewskich zmarli, matka zaraz 100%
po wojnie. Próbujemy dowiedzieć się dokąd się oni wyprowadzili zaraz po
wojnie , ale nikt nie umie nam udzielić informacji.

UJ. 45 - 48

Rozmawiamy z człowiekiem , który w czasie okupacji mieszkał w tym domu res- 100%
taurację. On też nie przypomina sobie losów rodziny, natomiast przez me-
ment wydaje mu się, że jeden z chłopców to jego syn. Potem wycofuje się
z tego twierdzenia.

UJ. 48 -

Starsza kobieta mieszkająca w swoim mieszkaniu też nie może sobie przy- 100%
pomnieć, dokąd wyprowadziła się Janczewscy.

UJ. 49 - 53

Dowódczyni też nie chce, albo nie może udzielić informacji. Daje wskazów- 100%
kę - może w biurze meldunkowym, ale na razie nie korzystamy z tej drogi,
bo okazuje się, że niejaki Michałowski był dobrym znajomym Janczewskiego,
a jego brat mieszka do tej pory w tymże domu.

UJ. 53 - 58

Rozmawiamy z bratem Michałowskiego, który był za młody, żeby coś pamięć 100%
tał, ale podaje nam adres brata, który mieszka na Rka Bielanaach, w nowym
osiedlu.

- UJ. 58 - 60
 Bloki nowego osiedla, gdzie mieszka Michalowski off

- UJ. 60 - 65
 Rozmowa z Michałowskim, który okazuje się dużo dalszym znajomym 100%
 Janosewskim, niż zdawało się to ludziom na podwórku. W tym tym miejscu definitywnie tracimy ślad - nie ma już nikogo kto mógłby nam wskazać dalszą drogę. W związku z tym zwracamy się do Biura Meldunkowego.

- UJ. 65 - 70
 Biuro Meldunkowe. Setki starych książek meldunkowych, kurz. Pracownica archiwum odszukuje książkę meldunkową z ul. Brzeskiej 5 i po dłuższych poszukiwaniach okazuje się, że Janosewscy przeprowadzili się w r. 47 do wsi Dębinki. 100%

- UJ. 70
 Dębinki. Rozmawiamy ze starym mieszkańcem wsi, który w trakcie rozmowy okazuje się być byłym sołtysem. Pamięta Janosewskich ale nie może sobie przypomnieć u kogo mieszkali i gdzie się wyprowadzili. Kieruje nas znów do Wojewódzkiej Rady Narodowej w Józefowie. 100%

- UJ. 71
 Rada Narodowa. Urzędniczka daje nam następujący adres - ul. Komarska 44 100%

- UJ. 72 - 74
 Starsza kobieta w drzwiach domu przy ul. Komarskiej w W-wie opowiada, że Janosewscy mieszkali u niej. W kilku słowach wyraża do zrozumienia, że chłopcy byli "psotliwi". Jest już stara, ale słyszała od sąsiadów, że młodszy Janosewski mieszka na Skaryszewskiej 22

- UJ. 75 - 85
 W mieszkaniu jest tylko żona Janosewskiego. Opowiada nam o swoim mężu. 100%
 Okazuje się, że jest takie zdjęcie w rodzinie, stare pośmieszne, pamiątka tamtych dni. Słuchamy jej opowiadania o tym, jak poznała męża, o tym jak po raz pierwszy widziała zdjęcie. Jej mąż - kierowca - to według jej słów Polak jak tysiące innych - normalny. Po długim oczekiwaniu wchodzi on-

- UJ. 85 - 95

Tadek Janczewski. Zaskoczony kamerą. długo nie może mówić normalnie. 100%
Miał 5 lat. Nie wiele pamięta. Ciężko oddycha. Twierdzi, że wszystko
szłoby o wiele lepiej, gdyby był brat. Brat mieszka na Sw. Wincentego.

UJ. 95 - 100

Córeczka (6lat) ~~z~~ Jurka Janczewskiego ~~z~~ mówi nam, że tatusia nie 100%
ma. Jest w pracy. Pracuje w "Warszawiance".

UJ. 100 - 110

W "Warszawiance" szukamy Jerzego Janczewskiego. Pokazujemy mu zdjęcie 100%
, przerywa opowiadanie płaczem - tam umarła jego matka. Opowiada nam
(był starszy od ~~z~~ Tadeka) jak pamięta historię zdjęcia, kilka pozor-
nie nieważnych zdarzeń z tamtego dnia. Jest zewnątrznie podobny do swe-
go brata - ale mówi daleko bardziej refleksyjnie, dramatycznie.

UJ. 110 - 115

Wracamy do Tadeka. Słuchamy jego opowiadania o tym, jak poznał swoją 100%
żonę, tą którą znamy z uj. 75 - 85. Zabawna, obfitująca w ciepłe szcze-
gółki historia. Kończy swoje opowiadanie, które wprowadza nas w miły, re-
dzinny nastrój stwierdzeniem - "na razie wszystko jest w porządku" muzyka

UJ. 116

Oglądamy Jurka Janczewskiego na podwórzu "Warszawianki". Zostawiony muzyka
sam ze zdjęciem wpatruje się w nie z uwagą. Trochę drżą mu ręce.
Zaglądamy mu przez ramię - dwaj roześmiani chłopcy w wojskowych
czapkach i z pepeszami - dwaj chłopcy których życie poznaliśmy w
ciągu minionej pół godziny.

Na tle tego trzymanego w rękach zdjęcia - napisy końcowe. muzyka